

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Ion Guzun, Iurie Bejenaru,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 martie 2014, în cauza penală în privința lui

Martin Ion Victor,

născut la 28 iunie 1996, originar și domiciliat în r-nul Drochia, s. Ochiul Alb,

și

Stoica Ion Ion,

născut la 08 august 1984, originar și domiciliat în or. Rîșcani, str. Luceafărul 23.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 24 aprilie 2013 - pînă la 28 august 2013 (instanța de fond);

2. de la 01 octombrie 2013 - pînă la 04 martie 2014 (instanța de apel);

3. de la 06 iunie 2014 - pînă la 22 iulie 2014 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 28 august 2013 procesul penal în privința lui Stoica Ion învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal a fost încetat, pe motiv că fapta acestuia constituie o contravenție administrativă, prevăzută de art. 78 alin. (3) și 69 alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procedurii contravenționale, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Martin Ion a fost achitat de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta acestuia nu

înrunește elementele infracțiunii.

S-a dispus încasarea de la Stoica Ion în beneficiul părții vătămate Ferari Fiodor prejudiciul moral în sumă de 2500 lei, iar în partea încasării prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Stoica Ion, la 21 ianuarie 2013, aproximativ la ora 01⁰⁰, în urma unui conflict apărut cu Ferari Fiodor, numindu-l cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în față, apoi, l-a lovit o dată cu piciorul peste corp, cauzîndu-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 25 d din 30.01.2013, vătămări corporale ușoare.

2.1. De către organul de urmărire penală, Martin Ion a fost învinuit, că în noaptea din 21 ianuarie 2013, aproximativ la ora 01⁰⁰, împreună cu Stoica I., se deplasau spre domiciliul ultimului. Trecînd de intersecția străzilor Plămădeală și Ștefan cel Mare, or. Rîșcani, s-au întîlnit cu Ferari F., care, încerca să dezăpezească automobilul de model „Vaz-2105” întroienit în nămeț. La rugămîntea lui Ferari F. de a-l ajuta să împingă automobilul, Stoica I., intenționat, încalcînd ordinea publică și manifestînd o vădită lipsă de respect față de societate, fără nici un motiv, l-a acostat jignitor aplicînd violență fizică, doborîndu-l la pămînt.

În continuare, acționînd împreună cu Stoica Ion, în urma înțelegerii, l-au maltratat pe Ferari F., lovindu-l cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale ușoare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpații Stoica I. și Martin I. să fie condamnați conform învinuirii înaintate în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, fiecare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, fiecare, acțiunea civilă a părții vătămate Ferari Fiodor, să fie admisă integral, deoarece instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia că acțiunile lui Stoica I. constituie o contravenție, iar fapta lui Martin I. nu înrunește elementele infracțiunii. Astfel, incorect s-a constatat că inculpații nu au acționat din intenții huliganice și nu a dat o apreciere corectă motivului și scopului comiterii faptei imputate, precum și personalității vinovaților, locul săvîrșirii infracțiunii, metoda

săvârșirii faptelor ilicite, prin care s-a manifestat o vădită lipsă de respect față de societate. Cert este că, în seara de 21 ianuarie 2013, Stoica I. și Martin I. au comis infracțiunea de huliganism, dar nici de cum nu poate fi vorba de o contravenție, căci, aceste fapte intenționate ale ambilor inculpați sunt prejudiciabile, sunt prevăzute de legea penală și pasibile de răspundere penală. Caracterul intențional al acestor acțiuni, rezultă atât din dauna cauzată sănătății părții vătămate, cât și prin încălcarea normelor morale de conviețuire într-o societate de drept.

Instanța de judecată nu a făcut o delimitare dintre huliganism ca infracțiune penală și huliganism ca simplă contravenție, neținând cont de gravitatea încălcării ordinii publice, care se determină prin cumulul circumstanțelor cauzei, inclusiv locul și metodele săvârșirii faptelor ilicite, intensitatea și durata lor. Astfel, instanța a dat o apreciere greșită probelor administrate de acuzatorul de stat, care nu au fost apreciate la justa lor valoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 martie 2014, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de acuzatorul de stat.

5. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond corect a constatat că Stoica I. a comis vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății, pînă la 21 zile și injuria adusă în public lui Ferari F., vorbe necenzurate care înjosec onoarea și demnitatea persoanei, iar fapta acestuia constituie o contravenție prevăzută de art. 69 alin.(1) și 78 alin.(3) Cod contravențional, precum și că probele prezentate de partea acuzării nu confirmă existența elementelor constitutive a infracțiunii de huliganism în acțiunile lui Martin I. și instanța de fond întemeiat l-a achitat.

Prin urmare, instanța de fond corect a constatat că, acțiunile inculpatului Stoica I. urmează a fi calificate conform urmărilor survenite, deoarece între inculpat și partea vătămată a avut loc un conflict, în procesul căruia unul altuia și-au aplicat lovituri, înjurându-se.

Mai mult ca atât, inculpatul Stoica I. nu neagă că a aplicat lovituri părții vătămate, faptele care fiind confirmate și prin declarațiile celui de-al doilea coinculpat Martin I., de către partea vătămată și martori, însă loviturile le-a aplicat în urma conflictului, care a fost provocat de către partea vătămată. Totodată, nu s-a confirmat, că Stoica I. a avut motive huliganice, care a fost condiționate de dorința făptuitorului de a se opune celor din jur, de a-și

demonstra atitudinea sfidătoare față de ei. În speță, lipsește latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, reieșind din faptul, că partea vătămată a inițiat conflictul, fiind deranjat de refuzul făptuitorului de a-i împinge mașina.

La fel, acuzatorul de stat nu a prezentat probe, care ar fi demonstrat că Martin I. a comis infracțiunea de huliganism agravat. Atît partea vătămată, inculpatul Stoica I., cît și martorii acuzării, au declarat că Martin I. nu l-a lovit pe Ferari F. și nu a încălcat grosolan ordinea publică. Unicul fapt ce s-a dovedit, este că Martin I. s-a apropiat de Ferari F. și Stoica I., atunci cînd aceștia au căzut jos și a încercat să-i despartă, însă a lunecat și a căzut peste Ferari F. Prin urmare, aceste acțiuni nicidecum nu pot fi calificate ca acțiuni huliganice, deoarece nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism, lipsește atît latura obiectivă, cît și cea subiectivă a infracțiunii.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 25 „D” din 29.01.2013, la partea vătămată nu au fost depistate leziuni corporale care ar fi apărut în urma loviturilor pe corp, iar afirmațiile ultimului că leziunile corporale au apărut pe corpul său după efectuarea expertizei medicale, după vre-o 4 zile trezesc dubii rezonabile. Astfel, instanța de fond întemeiat a dat o apreciere critică declarațiilor părții vătămate, care pe parcursul cercetării judecătorești și-a schimbat de mai multe ori declarațiile, inițial declarînd că Martin I. nu este vinovat de maltratarea sa (f.d.203, vol.I), acesta indicînd că, pe Martin I. nu l-a văzut la față, persoana care îl lovea avea o siluetă mai mare, din care motiv a solicitat ca prejudiciul moral să fie încasat doar de la Stoica I.. Ulterior, în cadrul ședinței de judecată, partea vătămată a declarat inversul, că Martin I. l-a maltratat, l-a lovit cu picioarele în față și peste corp.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul A. Formusatii, a declarat recurs ordinar în care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul a invocat ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, deoarece instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția și faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. În opinia recurentului, concluzia instanței de apel de menținere a sentinței de încetare a procesului penal în privința lui Stoica I. și, respectiv, de achitare a lui Martin I., dînd prioritate în exclusivitate

depozițiilor inculpaților, care au negat vinovăția sa în infracțiunea incriminată, totodată Stoica I. invocând doar că a aplicat lovituri reciproce între el și partea vătămată, ceea ce este combătut prin rapoartele de expertiză medico-legală și anume că părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare, iar lui Stoica I. – leziuni neînsemnate.

Astfel, instanța nu a ținut cont și de explicațiile date prin Hotărârea Plenului CSJ „*Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism*” nr. 4 din 19.06.2006, potrivit căreia prin *încălcare grosolană a ordinii publice* ce exprimă o vădită lipsă de respect, se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, *prin înjosire a onoarei și demnității persoanei*, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărniciere a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

La fel, potrivit art. 131 Cod penal, prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă, într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

Prin urmare, faptele constatate de instanțele de judecată cu normele menționate mai sus, rezultă că evenimentele s-au derulat într-un loc public, deoarece drumul și locul concret, unde fapta a avut loc, era accesibil nu numai pentru partea vătămată, dar și pentru o oarecare altă persoană, inclusiv domiciliată în vecinătate. Inculpații au acționat cu intensitate, deoarece ca urmare sunt vătămarile corporale ușoare, deci s-a depășit esențial gradul prejudiciabil minim al faptei. Conflictul dintre Ferrari F., pe de o parte și Stoica I. și Martin I. a avut loc la intersecția străzilor centrale din or. Rîșcani – str. Ștefan cel Mare și str. Plămădeală, loc, unde au acces mai multe persoane.

La fel, instanța nu a apreciat obiectiv declarațiile inculpatului Stoica I., care, a indicat că „*s-a implicat verișorul soției mele pe nume Martin I., care l-a lovit pe Ferrari F. cu piciorul după ce acesta a căzut jos, l-a mai lovit și cu pumnul, pentru a mă apăra pe mine*”, de unde rezultă și participarea lui Martin I. la acțiunile de huliganism.

De asemenea, instanțele urmau să delimiteze huliganismul de alte infracțiuni în dependență de sensul și orientarea intenției făptuitorului, de motivele, scopurile și circumstanțele acțiunilor săvârșite de el. Insultele, loviturile, cauzarea vătămarilor corporale ușoare, medii, grave și alte acțiuni de acest fel, săvârșite în familie, apartament, în privința rudelor, cunoscuților și provocate de relațiile personale ostile etc., vor fi calificate în baza articolelor Codului penal ce prevăd răspunderea pentru infracțiunile împotriva vieții și sănătății persoanei.

Însă, în cazurile în care asemenea acțiuni au fost însoțite de o încălcare grosolană evidentă a ordinii publice de către făptuitor și au exprimat o vădită lipsă de respect față de societate aceste acțiuni urmează a fi calificate drept huliganism.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel, când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Acuzatorul de stat în recursul său invocă netemeinicia concluziei instanței de apel, în ce privește lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit.b) Cod penal, în acțiunile inculpaților Stoica Ion și Martin Ion.

Din materialele cauzei se constată că Stoica Ion și Martin Ion de către organul de urmărire penală au fost învinuiți, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de două sau mai multe persoane.

Instanțele de fond și de apel au concluzionat, că acțiunile inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism, prevăzută de art. 287 alin. (2) lit.b) Cod penal, considerînd că fapta lui Stoica I. constituie

contravenție prevăzută de art. 78 alin. (3) și 69 alin.(1) Cod contravențional, după indicii: „*Vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății și injuria adusă în public, vorbe necenzurate care înjosesc onoarea și demnitatea persoanei*”, iar fapta lui Martin I. nu întrunește elementele infracțiunii.

Conform doctrinei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Prin *ordine publică* se înțelege un sistem stabil de relații sociale care asigură ambianța liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a organelor și instituțiilor de stat publice.

Prin *încălcare grosolană a ordinii publice* se exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățeni, prin înjosirea onoarei și demnității personalității, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnicierea activităților de masă, suspendarea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

Exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate se are în vedere acțiunile evidente ce ating interesele legitime ale unui grup ori chiar ale unei persoane care se află la locul infracțiunii (proferarea de expresii indecente, abordarea unei ținute lipsite de pudoare, efectuarea de gesturi obscene etc.).

Prin *acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică* se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Fapta prejudiciabilă analizată presupune aplicarea violenței asupra persoanelor.

În sensul art. 287 Cod penal, prin *violență* se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori violența soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

La delimitarea infracțiunii de huliganism de anumite fapte nepenale, prevăzute de Codul contravențional, este necesar de consemnat că infracțiunea de huliganism în afară de prezența acțiunii principale – *încălcarea grosolană a ordinii publice*, presupune și prezența unei acțiuni adiacente – acțiune exprimată, alternativ, în: aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice.

Raportînd cele menționate mai sus la speța în cauză, Colegiul constată prematură concluzia instanțelor judecătorești cu privire la lipsa elementelor constitutive a infracțiunii de huliganism în acțiunile lui Martin I. și prezența unor fapte nepenale prevăzute de art. 78 alin. (3) și 69 alin. (1) Cod contravențional în acțiunile lui Stoica I.

Astfel, instanța de apel la argumentarea soluției de menținere a sentinței a menționat că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal îl constituie ordinea publică, însă din modul de derulare a evenimentelor, reiese că inculpații nu au avut intenția de a atenta la ordinea publică. Locul unde a avut loc conflictul, fiind pe o străduță lăturalnică, și ora târzie, lipsa oamenilor pe stradă, indică la aceia că inculpatul Stoica I. nu a atentat la ordinea publică.

Însă, Colegiul reține că, huliganismul este o faptă săvîrșită în public, dar nu neapărat într-un loc public. Conform lit. c) și e) art. 131 Cod penal, fapta se consideră a fi săvîrșită în public și atunci cînd e comisă: într-un loc inaccesibil publicului, cu intenția însă ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs față de două sau mai multe persoane; prin orice mijloace recurgînd la care făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului. Din cele menționate reiese cu claritate că întotdeauna infracțiunea de huliganism presupune ipostaze cu implicații publice. Dar, numai în unele cazuri este săvîrșită în locuri publice.

Colegiul menționează, că în cele mai frecvente cazuri, huliganismul este săvîrșit în locuri publice (străzi, piețe, plaje, cafenele, restaurante,

cinematografe, mijloace de transport în comun etc.). Însă, huliganismul poate fi săvârșit și în locuri care nu au un caracter public (apartamente, sedii de întreprinderi, terenuri private, mijloace de transport personal etc.). Or, din dispoziția art. 287 Cod penal nu se desprinde că infracțiunea de huliganism este săvârșită neapărat într-un loc public. Totuși obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism: actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane. Huliganismul este o faptă săvârșită în public, dar nu neapărat într-un loc public.

Deci, acțiunile de huliganism, în spațiu și timp, se pot înlăptui și în locuri nepopulate sau noaptea, dar cu încălcarea ordinii publice, ceea ce urma să fie pus în discuție la speța în cauză, luând în considerație declarațiile martorului Bejan N., care a relatat că de către partea vătămăată i s-a cerut ca să-l ajute la împins mașina, la ce el a refuzat deoarece era după intervenție chirurgicală. Ferari F. s-a ridicat în deal, de unde, peste un timp, s-a auzit gălăgie, care a trecut în ceartă. S-a întors înapoi să vadă ce s-a întimplat și a văzut că Stoica I. se certa cu partea vătămăată de la faptul că Stoica I. l-a refuzat pe Ferari F. să-i acorde ajutor la împinsul mașinii. Unul pe altul se numeau cu cuvinte necenzurate. Martin I. stătea la o parte, lângă fântână. Martorul a încercat să-i liniștească, însă a venit soția sa și a plecat acasă, declarații ce urmau a fi puse la argumentarea admiterii lor sau respingerii de către instanța de apel în decizia adoptată.

Instanța de recurs specifică că latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează, în primul rând, prin intenție directă. Motivele acestei infracțiuni sunt motive huliganice. Deși motivul nu este indicat în textul legii penale ca semn obligatoriu al laturii subiective a huliganismului, el decurge din însăși esența acestei infracțiuni. Una din condițiile necesare (nu și suficiente) pentru aplicarea răspunderii conform art. 287 Cod penal este ca inițiator al încăierării sau al certeii să fie nu victima, dar făptuitorul; făptuitorul să provoace conflictul pentru a se răfui cu victima. Totodată, motivele huliganice trebuie să fie condiționate de dorința făptuitorului de a se opune celor din jur, de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de ei. De aceea, vor fi calificate conform articolelor corespunzătoare din Capitolul II al Părții speciale a Codului penal acele acțiuni care sunt determinate de dorința făptuitorului de a se răzbuna, având la bază relațiile de ostilitate dintre acesta

și victimă, de alte motive personale, care nu sunt condiționate de dorința făptuitorului de a se opune celor din jur, de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de ei.

Aceiași concluzie este expusă și în explicația dată de către Plenul Curții Supreme de Justiție în pct. 9 al Hotărârii nr. 4 din 19.06.2006 *„Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”*, potrivit căruia *„Instanțele judecătorești urmează să delimiteze huliganismul de alte infracțiuni în dependență de sensul și orientarea intenției făptuitorului, de motivele, scopurile și circumstanțele acțiunilor săvârșite de el. Insultele, loviturile, cauzarea vătămarilor corporale ușoare, medii, grave și alte acțiuni de acest fel, săvârșite în familie, apartament, în privința rudelor, cunoscuților și provocate de relațiile personale ostile etc., vor fi calificate în baza articolelor Codului penal ce prevăd răspunderea pentru infracțiunile împotriva vieții și sănătății persoanei. Însă, în cazurile în care asemenea acțiuni au fost însoțite de o încălcare grosolană evidentă a ordinii publice de către făptuitor și au exprimat o vădită lipsă de respect față de societate, aceste acțiuni urmează a fi calificate drept huliganism”*.

Colegiul reține că la constatarea prezenței relațiilor ostile și lipsei motivului huliganic instanța de apel nu a dat răspuns la argumentul invocat de apelant privitor la aprecierea declarațiilor părții vătămate Ferari Fiodor, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, *a observat cum pe stradă se deplasau niște persoane, el pe Stoica I. l-a rugat ca să-l ajute, să-i împingă mașina, iar acesta l-a numit cu cuvinte murdare spunându-i că ce caută pe această stradă. Stoica I. l-a lovit în față, iar Martin I. nu l-a lovit și nu este vinovat (f.d.201-verso, vol.I), pe Martin I. nu l-a văzut la față, acea persoană avea o siluetă mai mare, ... 100% m-au lovit amîndoi (f.d.203-verso), M-am ridicat în picioare și după mine venea și Martin, Stoica I. m-a apucat de scurtă și în momentul acesta am primit o lovitură cu piciorul în spate de la Martin, deoarece Stoica era în fața mea și eu din nou am căzut jos. Pe Martin l-am recunoscut după voce (f.d.19-20-verso, vol.II), fără a motiva respingerea sau admiterea lor.*

În același context, Colegiul menționează că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze și să aprecieze probele prezentate în cadrul procesului penal, în baza cărora să delimiteze infracțiunea huliganismului de contravenția prevăzută la art. 78 și 69 Cod contravențional, reieșind din practica unitară în acest domeniu, și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, motivînd totodată

respingerea argumentelor apelantului în acest aspect.

De asemenea, Colegiul constată că la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost respectate cerințele de judecare a apelului.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel la examinarea apelului declarat nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns la toate motivele invocate de apelant.

Astfel, Colegiul constată că și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Mai mult ca atât, instanța de apel a făcut trimitere selectat la probe, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității probei respective, expunînd temeiul respectiv.

Rejudecînd cauza, instanța de apel urmează să ia în considerație cele expuse în prezenta decizie, să înlăture încălcările de lege menționate, să respecte procedura de judecare a cauzei în instanța de apel, se va pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, va verifica minuțios, sub toate aspectele, complet și obiectiv toate probele în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și va da răspunsuri motivate și clare la cele invocate de apelant în apel, pronunțîndu-se asupra fiecărei probe prin aprecierea lor la justa valoare, va analiza la modul cuvenit intenția

inculpaților și urmează să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, delimitarea infracțiunii huliganismului de contravenția prevăzută la art. 69, 78 Cod contravențional, reieșind din practica unitară în acest domeniu, și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, astfel instanța de apel, respectând normele procesual-penale nominalizate, va adopta o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 martie 2014, în cauza penală în privința lui *Martin Ion Victor și Stoica Ion Ion*, și dispune rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, publicată la 19 august 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Ion Guzun

Iurie Bejenaru